Várfok és XO Galéria, Budapest

A lebegő cowboy szerencséje

Sebastian Weissenbacher osztrák festőművész 1984-ben végzett a bécsi Művészeti Akadémián, Arnulf Rainer és Max Weiler professzoroknál. 1993 óta állít ki majd minden évben a Várfok Galériában. Az elmúlt időszakban vászonra festett képei és objektjei közül mutat be néhányat – a Várfok és az XO Galériában egyidejűleg.

Sebastian Weissenbacher: Ideális család, 1999
PVC, karton, lakkfesték, 150x30 cm

Munkáinak főszereplői kisméretű műanyag figurák, amelyeket nemcsak élethű ábrázolással tesz valóságossá, hanem azzal a szándékkal is, hogy élethelyzeteket teremt számukra: mozgatja, beszélteti őket, életet lehel beléjük. Ezeket játékáruházakban, bolhapiacon vagy a szemétben „találja", gyerekszobák mélyén fedezi fel vagy Kinder tojásból kerülnek elő: törpe schnauzer és uszkár, zsiráf, egér, cápa, kenguru, játékrepülő, bohóc, Walt Disney- és más rajzfilmszereplők, kiscica, tehén, békapár, kisbaba cumisüveggel és matrózsapkás majom. A portré- vagy medálképeket apró levelek, rózsafüzérek, havasi gyopárok, aranyszegélyek keretezik, s róluk polipok, integető gumimacik, elefántok, mosolygó, pettyes kalapos gombák, baby-sitter kismalacok tekintenek ránk. Első pillantásra a munkák gyerekesnek tűnnek, ha azonban huzamosabb ideig szemléljük őket, mindez átértékelődik: fogékonyságot keltenek bennünk a szentimentalizmus iránt.

Külön csoportot képeznek a jutára, durva zsákvászonra festett képek, ahol Weissenbacher egészen más ábrázolásmóddal igyekszik egyensúlyozni a giccs és az irónia határán. Szürke, barna és fehér színekkel, finom tónusokkal próbálja figyelmünket a történetre, az eseményre, a szituációra irányítani. Mesevilágba lépünk, álomszerű képek villannak fel szemünk előtt: az ólomkatona puskájából buborékok szállnak a sivatagban az oroszlán feje fölé, a cowboy felemelkedik a földről, és a magnetizmus hatására nem találják el az indián nyilak, a földön békésen alvó hold hálósapkával, a fején nárcisztikus kakas, aki nem kevesebb, mint tizenegy tévékészüléken figyeli magát. Háromdimenziós figuráira a rossz minőségű anyagok használata a jellemző: hullámpapír, karton, PVC. Objektjein csak az állattestek kontúrjait vágja ki jelzésszerűen; a rájuk festett minták függetlenek a formától.

A „Gemütlichkeit" édeskés világa itt erkölcsi, szellemi és esztétikai értelemben is a romlottsághoz kapcsolódik. A látvány abszurd, ám összességében mégiscsak kedvesség és báj jellemez minden festett vagy háromdimenziós figurát – akaratlanul is mosolyt csalnak az arcunkra. *(Megtekinthető március 16-ig.)*

VEDRES ÁGNES